

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 303/2024
16.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела прање новца из члана 245. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног ББ, адвоката Немање Васиљевића и Ђурђије Мрдовић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 58/21 од 29.05.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 907/23 од 06.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног ББ, адвоката Немање Васиљевића и Ђурђије Мрдовић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 58/21 од 29.05.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 907/23 од 06.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 58/21 од 29.05.2023.године, окривљени АА, ВВ, ББ и ГГ оглашени су кривим да су извршили кривично дело прикривање из члана 221. став 4. у вези са ставом 1. и чланом 33. КЗ. Окривљени АА је за наведено кривично дело осуђен је на казну затвора у трајању од 10 месеци, у коју му је урачунато време које је провео у притвору од 12.02.2020. године до 25.03.2020. године, као и на мери забране напуштања стана од 25.03.2020. године до 18.06.2020. године. Окривљени ГГ је за наведено кривично дело осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци, у коју му је урачунато време које је провео у притвору од 12.02.2020. године до 25.03.2020. године, а окривљени ББ је за наведено кривично дело осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца,

док је окривљеном ВВ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци са роком проверавања у трајању од 3 године.

Истом пресудом, према окривљеном АА и ББ, на основу члана 87. КЗ изречене су мере безбедности одузимања предмета и то од окр. АА 112 сатова, а од окр. ББ, новчани износ од 50.000 евра, сходно потврдама о одузетим предметима.

Поред тога, окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка, о чијој висни ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 907/23 од 06.11.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду Посебног одељења за сузбијање корупције, као и бранилаца окривљених ББ, АА и ВВ и ГГ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног ББ, адвокати Немања Васиљевић и Ђурђија Мрдовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, као и да одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног истичу битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се нижестепене пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то на записнику о испитивању сведока ДД, који је испитан у поступку по молби за међународну правну помоћ. Након поучавања о правима у поступку, приликом саслушања у својству даваоца информација, тужилац је сведоку постављао питања која су Закоником о кривичном поступку Републике Србије забрањена, у смислу члана 98. став 3. ЗКП, питања у којима се лице наводи на одговор или му се предочава исказ који је сведок дао у поступку у коме је био у својству окривљеног. По наводима одбране на овако датом исказу суд није могао засновати своју одлуку

јер је исти у супротности са одредбом члана 16. ЗКП, Уставом, и чланом 7. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима („Службени гласник РС“ бр. 20/2009 од 19.03.2009.године) прописано је да се овим законом уређује поступак пружања међународне правне помоћи у кривичним стварима у случајевима када не постоји потврђени међународни уговор или када одређена питања њиме нису уређена. Чланом 2. истог закона прописани су облици међународне правне помоћи, који обухватају 1) изручење окривљеног или осуђеног, 2) преузимање и уступање кривичног гоњења, 3) извршење кривичне пресуде, 4) остале облике међународне правне помоћи.

Чланом 83. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима прописани су остали облици међународне правне помоћи, између осталог ставом 1. тачка 1) извршење процесних радњи, као што су позивање и достављање писмена, саслушање окривљеног, испитивање сведока и вештака, увиђај, претресање просторија и лица и привремено одузимање предмета.

Чланом 84. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима прописано је да се остали облици међународне правне помоћи могу пружити ако су испуњене претпоставке из члана 7. овог закона и ако су испуњени услови предвиђени Закоником о кривичном поступку.

Делом II чланом 3. тачка 1. Закона о потврђивању Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима са Додатним протоколом („Сл.лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 10/2001), прописано је да ће замољена страна, у складу са начинима које предвиђа њено законодавство, извршавати замолнице које се односе на кривичне предмете које јој буду упутили судски органи стране молиље, а које се односе на обављање истражних радњи или достављање доказног материјала, досијеа или докумената. Тачком 2. истог члана прописано је да ако страна молиља жели да сведоци или вештаци дају исказ под заклетвом, она ће то изричито затражити, а замољена страна ће томе удовољити ако то није у супротности са њеним законодавством.

Из списка предмета произлази да је сведок ДД у поступку по замолници за пружање међународне правне помоћи у кривичним стварима у односу на околности критичног догађаја, испитан у присуству судског тумача D.Gelbhaus-a, путем видео конференције, при чему је констатовано да се саслушање спроводи истовремено и по молби Републике Србије на основу које се саслушава као сведок, након чега су му предочена права и обавезе из члана 93-96. ЗКП Републике Србије. Имајући у виду цитиране одредбе, испитивање сведока представља закониту доказну радњу а записник о његовом испитивању-законит

доказ на коме се може заснивати пресуда. Наведена радња, испитивање сведока је спроведена у складу са чланом 83. и 84. цитираног Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и члана 3. Закона о потврђивању Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима, са Додатним протоколом („Сл.лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 10/2001). Примењено је право замољене државе, имајући у виду да државе приликом пружања међународне правне помоћи примењују одредбе свог законодавства, при чему је у конкретном случају именовани поучен и о правима и обавезама које му припадају према прописима Републике Србије, чиме су у потпуности задовољене одредбе Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и одредбе ЗКП. Наведени исказ је прочитан на главном претресу пред Вишим судом у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције дана 24.05.2023. године, уз сагласност странака, које нису имале примедбе на овако изведен доказ.

Имајући у виду да је у конкретној ситуацији поступљено по Закону о међународној правној помоћи и Закона о потврђивању Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима, са Додатним протоколом, те да су упозорења приликом испитивања сведока дата у складу са одредбама ЗКП, сам начин постављања питања представља начин руковођења поступком и вођење испитивања од стране тужиоца у складу са одредбама закона замољене државе, при чему ни према одредбама ЗКП вођење саслушања и постављање питања не чини незаконитим наведени доказ.

Следствено наведеном, као неосновани се оцењују наводи захтева бранилаца окривљеног којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем побијаних правноснажних пресуда на истом, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, браниоци окривљеног у осталом делу захтева наводе повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, наводима да у радњама окривљеног недостаје субјективни елемент кривичног дела, коју даље образлажу сопственом оценом доказа, исказа сведока и окривљених, те кроз анализу њихових исказа закључују да се ради о погрешној правној квалификацији кривичног дела, као и погрешно одмереним отежавајућим околностима, на који начин указују на повреду члана 440. и члана 441. став 1. ЗКП, које повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, па се Врховни суд у оцену истих није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног ББ, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић